

{ YORUM }

IMF emrediyor, AKP yapıyor

NECDET İLERİ

Başbakan Erdoğan'ın "İsteklerimiz kabul edilmezse anlaşma yapmayız" açıklamalarına rağmen, Hükümet IMF ile bir stand-by anlaşması yapmak için harekete geçti. Bürokratlara IMF'den temin edilebilecek kredinin miktarının tespit edilmesi ve teknik hazırlıkların yapılması için talimat verildi.

Yerel seçimler öncesi harcamalarda elini kolunu bağlamak istemeyen hükümet, anlaşmanın hazırlık devresini uzun tutup yürürlük tarihini ocak ayına bırakmayı hedefliyor. Böylelikle IMF heyetinin anlaşma şartlarına uyulup uyulmadığına dair ilk gözden geçirme ziyareti Nisan ayına kalacak. Hükümet de Mart ayında yapılacak yerel seçimlere kadar IMF'ye hesap vermektan kurtulacak.

Stand-by görüşmelerinin ilan edilmesi için belirlenen tarih ise Başbakan Recep Tayyip Erdoğan'ın ABD Başkanı Bush'un düzenlediği kriz zirvesine katılacağı 22 Kasım olarak belirlendi. Erdoğan, 15 Kasım'da ABD'de yapılacak kriz zirvesine katılmak için geniş bir ekiple bu ülkeye gidecek. Bu nedenle IMF ile görüşmelerin başladığına ilişkin açıklamanın da ABD'de yapılması bekleniyor.

IMF anlaşmasının en az 10 milyar dolarlık bir krediyi kapsamaması hedefleniyor. Kuşkusuz bu kadar borç almanın bir bedeli olacak. Bu nedenle stand-by öncesinde IMF'nin istediği iki düzenlemenin yapılması gerekiyor.

Bunlardan biri, 17 katrilyon liraya varan İş-Kur'da biriken paranın bütçeye dahil edilmesi. IMF bu paranın bütçe açıklarını kapatan bir kalem olarak gösterilmesine karşı çıkıyor.

İkincisi de, Hükümetin milli gelirin yüzde 3.5'i seviyesine indirdiği faiz dışı fazlanın da yıl sonunda milli gelirin yüzde 2.5'ine kadar ineceğini hesaplayan IMF, bunun da en az yüzde 3.5-4 seviyesine çıkarılmasını istiyor.

Bu anlaşmayla krizin asıl yükünü işçi ve emekçiler çekecek. Çünkü IMF ile anlaşma demek, daha fazla zam, daha düşük ücret, işsizlik, yoksulluk ve sefalet demektir

IMF'ye göre hükümetin 2009 bütçesindeki gelir rakamları ya bir defalık ya da büyümenin düşeceği bir sene için fazla abartılı. Bu nedenle IMF, milli gelirin yüzde biri kadar bir tasarruf yapılmasını ya da yeni gelir yaratılmasını talep ediyor. Hükümetin doğalgaz fiyatlarına yaptığı yüksek oranlı zamlar da bu kapsamda değerlendiriliyor.

ABD'de yaşanan finansal krizin Türkiye piyasalarında yarattığı gerginlik devam ediyor. Tekelci sermaye sözcüleri "IMF ile anlaşmanın mutlaka yapılması gerektiğini", yeniden istikrarı sağlamanın yolunun IMF ile anlaşmadan geçtiğini belirtiyorlar. Bu nedenle de hükümetin IMF'yi oyalamaktan vazgeçmesini ve bin an önce anlaşmanın yapılmasını istiyorlar.

AKP hükümetinin şimdiye kadarki iktidar döneminde yaptığı özelleştirmeler, asgari ücret, sosyal sigortalar ve genel sağlık sigortası yasası, bütçe ve benzeri konularda IMF'nin emirlerini yerine getirdi. Şimdi gene aynısını yapacak. Üstelik bu kez ciddi bir kriz var ve krizin yükünü yine emekçilerin omuzlarına yıkacak. Böylelikle egemen sınıfların krizden etkilenmelerini bir ölçüde de olsa hafifletmeye çalışacak.

IMF ile anlaşma, ekonomide, siyasette ve sosyal yaşamda hemen etkisini gösterecek. Bu anlaşmayla IMF emrecek, AKP yerine getirecek. Erdoğan bu gerçeği gizlemek ve kamuoyunda hedef şaşırtmak için bilinçli bir şekilde "iç savaş kışkırtıcılığı" yapıyor. "Vatan, millet, Sakarya" edebiyatıyla gündemi değiştirerek kitleleri aldatmaya çalışıyor.

IMF ile anlaşması hükümetin yeni bir "Niyet Mektubu" vermesiyle başlayacak. Bu anlaşma ilk planda işçileri ve emekçileri vuracak. İşçi ve emekçiler için hiçbir şey artık eskisi gibi olmayacak. Önceki IMF anlaşmalarında olduğu gibi, bu anlaşmayla krizin asıl yükünü işçi ve emekçiler çekecek. Çünkü IMF ile anlaşma demek, daha fazla zam, daha düşük ücret, işsizlik, yoksulluk ve sefalet demektir.

Bu nedenle krizden çıkış için uygulanacak olan bu istikrar programına karşı, başta işçi sınıfı olmak üzere tüm emekçi kesimlerin geniş bir mücadele cephesi oluşturulmalıdır. İşçi sınıfının genel çıkarları doğrultusunda emek hareketinin birliğinin ve politik yöneliminin somut bir göstergesi olacak böyle bir eylem birliği egemenlere korkulu anlar yaşacaktır.

(YORUM)

krizde yapılması gerekenler üzerine sesli düşünceler

Kabul edilmelidir ki,kriz alt sınıfları,yoksulları ve küçük işletmeleri vuracak,küçük işletmeler iflas bayrağını çekerken orta sınıf yoksullaşacak.Zaten yoksul olan alt sınıfların ise alım düzeyi işsizlik ve pahalılık yüzünden iyice düşecek,açlık önemli bir tehlike olarak karşımıza çıkacak,işsizlik ve düşük ücret nedeniyle sağlık hizmetlerinden yararlanılamayacak,zorunlu tüketim ihtiyaçlarının büyük bir çoğunluğu karşılanamayacak,kiralar ödenmeyecek.kitlesele açlık tehdidi ile karşı karşıya olacağız.

Başbakan Tayyip Erdoğan'ın yok diye usanmadan dillendirdiği kriz dalga dalga geliyor.Tüsiad'ın Türkiye burjuvazisini ve sermayedarlarını yine yoksul halkı soyma ve sermayenin borçlarının bunun üzerinden ödeme konseptli çözüm önerileri burjuva medyada yer bulurken,insanlara burjuva medyada hemen hemen her kanalda rastlayabileceğimiz programlarla bu çözümler sermayedarların çıkarına değil de kendi çıkarlarına olan çözümler gibi lanse edilip,işten çıkarmalardan üstün körü bahsedilerek,işsizlik,yoksulluk normalleştiriliyor, sınıf çıkarlarından uzaklaştırılıyor,yatıştırılmaya çalışılıyor.İşte tam bu nedendir ki biz sosyalistlerin sözünü söyleme ve eyleme geçme anıdır zaman tamda yüzümüzü artık sokağa ve halka dönmek zamanıdır

Kabul edilmelidir ki,kriz alt sınıfları,yoksulları ve küçük işletmeleri vuracak,küçük işletmeler iflas bayrağını çekerken orta sınıf yoksullaşacak.Zaten yoksul olan alt sınıfların ise alım düzeyi işsizlik ve pahalılık yüzünden iyice düşecek,açlık önemli bir tehlike olarak karşımıza çıkacak,işsizlik ve düşük ücret nedeniyle sağlık hizmetlerinden yararlanılamayacak,zorunlu tüketim ihtiyaçlarının büyük bir çoğunluğu karşılanamayacak,kiralar ödenmeyecek.kitlesele açlık tehdidi ile karşı karşıya olacağız.

Siyasal faaliyet yürütürken hedef almamız gereken esas kitle,işinden atılma tehdidi altındaki işçi sınıfı ve zaten işsiz olup açlık tehdidi altında olan alt sınıflar olmalıdır.

Sınıfa ve yoksullara yönelik siyaset,net somut ve radikal çözüm önerileri içermelidir.Sorunu tespit ve protesto etmek tek başına hiçbir şeydir.Çözüm önerileri krize yönelik radikal taleplerle birleştirilerek somut örneklerle beslenmeli ve yapılabilir olmalıdır.Sınıfa ve yoksullara sermaye çevrelerinin ve onun sisteminin yapmaya çalıştığı gibi sistem içi çözüm öne-

rileri sunmaktan uzak durulmalı,alternatifin sosyalizm olduğu yapacak gücünde SDP ve diğer sosyalistler olduğu vurgulanmalıdır.

Faaliyet materyalleri seçilmeden kendi potansiyelimizin üstünde en geniş kitleye ulaşabileceğimiz(afiş,kuşlama bildiri gibi)araçlar tercih edilmeli,duvar yazıları ve benzeri yöntemler yaygın kullanılmalı,gazete benzer bir gündemle,yıkımı,işten çıkarmaları somut haberlerle vurgulayan,kriz gerçeğini kitlesele anlatan bir içerikle çıkarılmalıdır.Dil sınıf kinitini körükleme yönünde kurgulanmalıdır.bu noktada gazete bildiri ve hatta afişlerde, açlık ve yoksulluk kesinlikle burjuvazinin zenginliği ve harcamalarıyla birlikte verilmelidir.Örneğin işçi çıkarmaların yanına,milyonerler fuarı haberi girilmelidir.Çelişki yan yana göz önüne serilmelidir.Medya etkin bir silah olarak kullanılmalı medyanın ilgisini çekebilecek,çesitli eylemlilikler ve yaratıcılıklar devreye girmelidir.Dev-Lis eylemleri bu noktada önemli örnek oluşturabilir.İmkanlarımız,olanaklarımız ve kitleliliğimizin çapı düşünüldüğünde,dar gruplarla ilgi çekici eylemlerin ses getirici olduğu kabul edilmelidir.Fakat bu eylemlilikler ve medyatik çıkışlar bildiri afiş duvar yazılamaları gibi materyallerin düzenli dağıtımıyla şekillenen kitleye yönelik sistemli ve yüz yüze bir çalışmayla beslenmezse başarılı olamaz.

Krizin vuracağı ikinci unsur kitlesele iflaslar bekleyen ve yoksullaşma tehdidi altında olan orta sınıftır.Orta sınıfı yanımız a alabilmek için, tekelci sermayeyi hedef alan bir faaliyet örülmelidir ancak dikkat edilmesi gereken temel nokta hedef aldığımız temel kitle ile(işçi sınıfı ve yoksul halk)orta sınıfla aynı dil üstünden örgütlenemeyeceğidir.Özellikle bildirilerde mümkünse birbirini tamamlayan farklı bir dille yazılmalı ayrı çıkartılmalıdır,gazete her iki konuyu da içermelidir.

Daha şimdiden solun belli fraksiyonları ekonomik

krize yoğunlaşmış bir siyasal faaliyeti esas almış durumdadırlar.Bu grupların temel politikası koyu bir ekonomizmdir.Kabul etmek gerekir ki bizim temel alacağımız hedef kitlemele orta sınıf değil,yolsular ve işçi sınıfını alt unsurlarıdır ve bu tabanın temel özellikleri yoksul,Kürt ve dindar olmalarıdır.Kürt sorunu hem ekonomik maliyeti açısından hem de,olası iç savaş tehdidi açısından temel sorundur.Kürt sorununa değinmeden krize yönelik yapılan her siyaset şovenizmi besler,şovenizmden malül her sınıf politikası,faşizme giden yolların taşlarını döşer.Bu noktada kendimizi ulusalcılardan ayıracaksak politikamızın her alanında olduğu gibi kriz meselesinde de anti-şoven,anti-militarist çizgiyi esas almamız gerekir.Dikkat edilmesi gereken temel şey Kürt sorunu anlattığımız yada anlatmaya çalıştığımız tabanın Türkiyeli olduğudur.Bu yüzden, Kürt meselesinde krizle bağlantılı savaş bütçesi,norko-bütçe,kirli para harcamalarının hesaplarını sorulması ve kirli savaşa ilişkin demokratik çözümün,Türkiyeli yoksulların ve işçi sınıfının çıkarına olduğu anlatılmalıdır.Kabul etmeliyiz ki uzun süredir Kürt sorunundaki politikamız kitleleri duyarlı olmaya çağırarak yönündedir.Duyarlılık üzerinden bir siyaset aydınlara yönelik bir siyasettir.Sınıfa ve yoksullara yönelik bir siyaset yapıyorsak duyarlılık değil çıkarlara seslenmemiz gerekir.Her öneri basit,anlaşılır ve yapılabilir olmalıdır.Marksist literatürün sokağın diline tercümesi sağlanmalıdır.

Kabul edilmelidir ki kitleler içindeki bağlarımız tüm sosyalistler için çok zayıftır.Şablon sloganlarla yoksulluğu protesto mitingleri gibi çıkışlarla kısa sürede kitleleri ardımıza katacağımızı sanmak büyük bir yanılgıdır.Faaliyet uzun soluklu bir çaba olarak görülmeli ve sabırla yürütülmelidir.Sonunda kazana biz olacağız buna inanılmalıdır.

(İzmir'den bir grup SDP Üyesi)